

Felicitació als mossens més grans i a la Cúria

El bisbe de Lleida, Mons. Joan Piris, ha celebrat la tradicional recepció de Nadal, que es dedica especialment als preveres de la diòcesi que han complert els

75 anys i al personal de la Cúria episcopal.

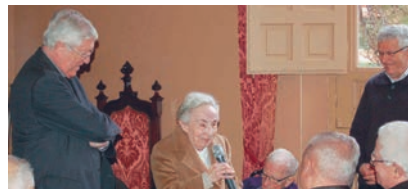
L'acte va tenir lloc el 22 de desembre, al saló noble del Palau Episcopal.

El vicari general, Mn. Ramon Prat, que ha obert l'acte, ha dit que arribar als 75 anys suposa a l'àmbit eclesial el pas a la jubilació laboral. Però també ha remarcat que «aquesta jubilació de la feina no volia dir jubilar-se de l'Església».

El bisbe Joan, que ha estat l'encarregat de repartir els obsequis

als preveres més veterans de la diòcesi, també ha retut homenatge a M. Carme Esquerda, germana de Mn. Joan Esquerda, la qual ha estat de voluntària molts anys al Bisbat. El mateix bisbe ha rebut també el seu detall, ja que també duu més de 75 anys en el ministeri sacerdotal.

Mons. Piris ha tingut paraules d'agraïment pels preveres i ha convidat tothom a viure l'alegria de la Fe. El bisbe Joan ha anunciat però que ell no pensa afluïxar en la feina encomanada, malgrat haver complert també els 75 anys i es-

perar el relleu al capdavant del Bisbat. Després d'agraïr al laïcat de la diòcesi el seu servei ha acabat desitjant a tots un Bon Nadal.

AJUDANT A VIURE

És que el Crist està dividit?

La fe cristiana és un tresor que hem d'agrair, però la vivim envoltats en dificultats ambientals i també en debilitats personals que, de vegades, ens fan dubtar de la capacitat de construir comunitat evangèlica. Per això, cal augmentar la nostra exigència personal seguint la recomanació de l'apòstol Pau: «no hi hagi divisions entre vosaltres; uns afirmen: "Jo sóc de Pau"; altres: "Doncs jo, d'Apol·lo"; altres: "Jo, de Cefes"; altres: "Jo, de Crist". És que el Crist està dividit?» (1Cor 1,13).

D'altra banda, cal acceptar que a la nostra vida hi ha un component essencial de procés. Jesús envia als dotze i diu: «Aneu i proclameu que el Regne del Cel és a prop» (Mt 10,6-7), evocant una collita que encara està per arribar (Mc 4,8). Allà on es fa el bé i es viu la fraternitat humana hi ha el Regne, però sense oblidar que és objecte d'Esperança. Mentrestant, procurem que l'evangeli no sigui un vernís decoratiu sinó que transformi, des de dins, les nostres maneres de pensar, de sentir, d'actuar, de reaccionar, de comportar-nos... i de promoure la unitat. La nostra condició de «cristians» ens demana desenvolupar sentiments i actituds de filiació i de fraternitat: així anirem descobrint que unitat no s'oposa a diversitat sinó a separació i que la divisió no és mai font de vida.

Arribats a aquest punt, hem de voler també promoure accions en favor de la unitat, sempre precedides i acompanyades per l'oració ecumènica, que no es redueix a una setmana o a un dia especial. Cal demanar cada dia al Senyor que concedeixi a la seva Església la pau i la unitat. La unitat forma part del ser de l'Església i del quefer del cristià. És un do de Déu però també és tasca nostra de cada dia, per mantenir-nos en fidelitat a Déu i en comunió amb tots els germans.

Celebració del bicentenari del naixement de Don Bosco Comunitat i obra salesiana de Lleida

salesians
LLEIDA

Dimecres, 28 **VETLLA DE PREGÀRIA** sobre Don Bosco, 22 h a la parròquia de La Bordeta.

• Dijous, 29 **XERRADA**

«El sistema educatiu de Don Bosco: una resposta a la situació dels joves en situació d'exclusió», a càrrec de la doctora Àngels Pavon, pedagoga, a les 19 h (Sala Jaume Magre. Carrer Bisbe Torres 2).

• Divendres, 30 **TARDA LÚDICA** per a infants i joves.

—16-18 hores: tarda esportiva per a joves de 12 a 20 anys, al pati de l'IES Maria Rúbies.

—17.30-18.30 hores: jocs al pati Escola Esperança, per a nens de 6 a 11 anys.

—18.30 hores: berenar per a tots al pati Escola Esperança.

—19 hores: festival a la sala d'Actes de la Llar dels Jubilats.

• Dissabte, 31 **FESTA DE DON BOSCO**

—18.30 hores: **EUCARISTIA** presidida pel Sr. Bisbe de Lleida.

—19.30 hores: **CONCERT** per la Coral Veus del Camp d'El Soleràs.

—20.30 hores: **PISCOLABIS PER A TOTHOM**, als locals de la parròquia de La Bordeta.

El papa Francesc ens acaba de dir a Turquia, en presència del líder espiritual del Patriarcat de Constantinoble, Bertomeu I (novembre de 2014): «al nostre món s'aixequen amb força veus que demanen que les nostres esglésies visquin plenament la seva condició de deixebles del Senyor Jesucrist». Comencem per assumir tota la realitat de l'Església sense mútues exclusions. Cal evitar viure com si les diferències no existissin o fer les coses de manera que algú s'imposi sentint-se superior als altres.

El Papa insistia en què la plena comunió no significa ni submissió, ni absorció, sinó acceptació de tots els dons que Déu ha donat a cadascú, per a manifestar a tot el món el gran misteri de la salvació efectuada per Crist, el Senyor, per mitjà de l'Esperit Sant. I afegia: «vull assegurar a cada un de vosaltres que, per a assolir l'anhelat objectiu de la plena unitat, l'Església Catòlica no pretén imposar cap exigència, tret de la professió de fe comuna, i que estem disposats a buscar junts a la llum de l'ensenyança de l'Esperit Sant. La comunió serà sempre fruit de l'amor que portem als cors gràcies a l'Esperit Sant que se'ns ha donat, amor fratern que mostra el llaç transcendent que ens uneix com a deixebles del Senyor».

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

JORDI SÀNCHEZ TORRENTS

Missioners.cat

L'Observatori Blanquerna de Comunicació Religiosa i Cultura, amb la col·laboració de la Direcció General d'Afers Religiosos de la Generalitat, està creant el primer mapa interactiu multimèdia dels missioners catalans al món. El portal www.missioners.cat agrupa els religiosos i laics que treballen en països empobrits fent una tasca humanitària amb un rerefons religiós. En Jordi Sánchez Torrents, antropòleg i professor a la URL, és el sots-director de l'Observatori Blanquerna i s'encarrega de fer la majoria de les entrevistes.

En què consisteix el projecte Missioners.cat?

Missioners.cat serà un portal amb un mapa on podrem localitzar els missioners catalans al món; amb un clic podrem accedir a vídeos, fotografies, enllaços i informació diversa. Podrem saber què pensen sobre el món d'avui i conservar el seu testimoni vital.

Què t'està aportant conèixer què fan els nostres missioners arreu del món, a nivell de fe?

No ho puc verbalitzar. En un món ple de xerrameca m'interpel·la molt el seu testimoni; em sacseja. Conèixer aquestes persones és tocar paraula viva, vida feta Paraula, Evangeli de carn i ossos. M'emociona.

Veient la tasca missionera en primera persona, entens que hi hagi persones que puguin fer aquesta opció?

I tant! Les persones amb qui parlo viuen lluny de casa, tenen ben poca cosa i viuen dedicats als més petits i marginats... Viuen amb radicalitat l'Evangeli; són uns revolucionaris silenciosos. Tots els entrevistats tenen un amor profund per la vida, per Déu i per la humanitat. Qui no voldria viure amb aquesta alegria malgrat tot?

Oscar Bardaji i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Per un infant malalt

O h Mare estimada, Maria, et prego per aquest infant malalt.

Tu ets la nostra mare i nosaltres som els teus fills. Tu ens coneixes en tot allò que necessitem.

Aquest infant està molt malalt! T'ho demano, pren-lo al teu pit i sigues una mare per a ell.

En nom de Jesús, dóna-li una bona salut i beneeix-lo ara i sempre. Amén.

Mare Teresa de Calcuta

HECHOS DE VIDA

«¡Vacíame de mí... y lléname de Ti, Jesús!»

Es la oració diària que havia, según me manifestó, el buen amigo Julio Manegat, persona de fe, periodista y escritor, primer director de la Escuela de Periodismo de Barcelona y redactor-jefe del periódico vespertino de Barcelona *El Noticiero Universal*, en el que colaboré durante doce años.

«¡Vacíame de mí...!»

—Arráncame «soberbias», quítame «egoísmos», anúlame el «amor propio», que no caiga en la «injusticia», ni en «odios, ni en rencores»...

—«Renuncia a tu propio cuerpo, a tu propio espíritu, a tu propio corazón, a tu propia voluntad...», enseñaba el P. Chevrier.

Y el profeta Miqueas (6,14) venía señalando hacía siglos:

—«**Dentro de ti... tienes la causa de tu confusión**».

«**Y lléname de ti, Jesús**»... Es su imitación y seguimiento.

El cardenal Newman, convertido al catolicismo, catedrático de la Universidad de Oxford y rector de la de Dublín, hoy beato, repetía casi lo mismo:

—«Jesús mío: **Inunda** mi alma con tu espíritu y tu vida.

—**Penetra** todo mi ser y toma **posesión** de mí.

—Que mi vida en adelante sea una **irradiación de la tuya**.

—Ayúdame a **esparcir tu fragancia**... dondequiera que vaya.»

—«**Noverim me... Noverim Te**», repetía san Agustín, o sea:

«Que me **conozca a mí... Y te conozca a Ti**».

J. M. Alimbau

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La función de una piel de plátano

Decía mi maestra de novicias que «el que cae retrocede, pero el que resbala y se levanta, éste adelanta dos veces». He recordado esta sencilla y profunda expresión al leer una reciente homilía del Santo Padre. Si se ve algún cristiano de corazón débil, no afianzado en Jesucristo, cumplidor

rígido de lo externo de la ley, decía el Papa que en ocasiones ha pedido: «Pero Señor, tírale una piel de banana delante, para que se haga una linda resbalada, se avergüence de ser pecador y así te encuentre a ti, que eres el Salvador». Dios salva siempre a un corazón arrepentido. La humildad salva al hombre ante los ojos de Dios.

Agradecidos a la *piel de plátano* y a la mano del Señor que viene en nuestra ayuda para no caer si resbalamos, pongamos nuestros pecados en sus manos salvadoras; colaboremos con la misión de la Iglesia compartiendo el «gozo de la evangelización».

Con la humildad y la sencillez de un niño, con el testimonio y con la palabra, vayamos a nuestros conciudadanos. La oración, la acción de gracias, la apertura al Espíritu Santo acompañen siempre a nuestra acción misionera.

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

26. □ Dilluns (litúrgia hores: 3a setm.) [2Tm 1,1-8 (o bé: Tt 1,1-5) / Sl 95 / Mc 3,22-30]. Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I). Santa Paula (o Pola), viuda, deixebra de sant Jeroni; sants Robert, Alberic i Esteve, abats de Citeaux.

27. ■ Dimarts (□ Tortosa) [He 10,1-10 / Sl 39 / Mc 3,31-35]. Santa Àngela Mèrici (1470-1540), vg., fund. ursulines (Brèscia, 1535). Sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre, Ribera d'Ebre, 1840 - Gilet, València, 1896), prev., fund. de les teresianes (STJ). Sant Vitalià, papa (657-672); sant Emeri o Mer, abat de Banyoles; sant Julià, bisbe de Burgos.

28. □ Dimecres [He 10,11-18 / Sl 109 / Mc 4,1-20]. Sant Tomàs d'Aquino (†1274), prev. dominicà i doctor de l'Església, patró dels estudiosos i els estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc. Sant Flavià, soldat mr.; sant Tirs, atleta mr.; sant Julià, bisbe de Conca; sant Leònides, mr.; beata Gentil Giusti, mare de família; sant Valeri, bisbe.

29. ■ Dijous (□ Lleida) [He 10,19-25 / Sl 23 / Mc 4,21-25]. Sant Pere Nolasc (s. XIII), rel. barceloní, fund. mercedaris (OdeM). Sant Valeri o Valer, bisbe de Saragossa i mr. (s. IV), venerat a Roda d'Isàvena. Beat Manuel Domingo i Sol (Tortosa 1836-1909), prev., fund. dels Operaris diocesans (OD). Sant Sulpici Sever, bisbe; sant Julià, bisbe de Toledo; beata Arcàngela Giralani, vg. carmelitana.

30. ■ Divendres [He 10,32-39 / Sl 36 / Mc 4,26-34]. Santa Martina, vg. i mr.; sant Adelelm (Lesmes), bisbe de Burgos (benedictí, s. XI); santa Jacinta de Mariscotti, vg. terciària franciscana; sant Mucià-Maria Wiaux, rel. La Salle.

31. □ Dissabte [He 11,1-2.8-19 / Sl: Lc 1,69-70.71-73.74-75 / Mc 4,35-41]. Sant Joan Bosco (1815-1888), prev. de Torí, fund. congregacions salesianes (SDB), patró del cinema. Santa Marcel·la, viuda.

1. ■ † Diumenge vinent, IV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Dt 18,15-20 / Sl 94 / 1Co 7,32-35 / Mc 1,21-28]. Sant Cecili, bisbe de Granada i mr.; santa Brígida d'Escòcia, vg.; beates Maria-Anna Vaillot i Otília Baumgarten, rel. paüles.

DIUMENGE III DE DURANT L'ANY

▶ Lectura de la profecia de Jonàs (Jo 3,1-5.10)

El Senyor va fer sentir a Jonàs la seva paraula i li digué: «Vés a Nínive, la gran capital, i proclama-hi el que jo et diré». Jonàs se n'anà a Nínive, tal com el Senyor li havia manat. Nínive era una ciutat grandiosa. Per recórrer-la tota calia fer tres dies de camí. Jonàs començà a fer una jornada de camí dintre la ciutat i cridava: «D'aquí a quaranta dies, Nínive serà destruïda». La gent de Nínive cregué en Déu: proclamaren un dejuni i, des dels més poderosos fins als més humils, es vestiren de sac negre. Déu veié que de fet es convertien i s'apartaven del mal camí, i es va desdir de fer caure sobre d'ells la desgràcia amb què els havia amenaçat.

▶ Salm responsorial (24)

R. *Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / que aprengui els vostres camins. / Encaminu-me en la vostra veritat, instruïu-me, / perquè vós sou el Déu que em salveu. R.

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat / i de l'amor que heu guardat des de sempre. / Compadiu-vos de mi, vós que estimeu tant. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 7,29-31)

Vull dir, germans, que no podem deixar perdre l'oportunitat present. Des d'ara, els qui tenen muller han de viure com si no en tinguessin, els qui ploren, com si res no els fes plorar, els qui estan contents, com si res no els alegrés, els qui compren, com si no tinguessin res, i els qui treuen profit d'aquest món, com si no en traguessin cap, perquè aquest món que veiem amb els ulls passa aviat.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 1,14-20)

Després d'haver estat empresonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la Bona Nova de Déu; deia: «Ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova».

Tot passant vora el llac de Galilea, veié Simó i el seu germà Andreu. Estaven tirant el filat a l'aigua, perquè eren pescadors. Jesús els digué: «Veniu amb mi, i us faré pescadors d'homes». Inmediatament abandonaren les xarxes i se n'anaren amb ell.

Poc més enllà veié Jaume, fill de Zebedeu, i el seu germà Joan. Eren a la barca repassant les xarxes. Els cridà immediatament, i ells deixaren el seu pare Zebedeu amb els jornalers a la barca, i se n'anaren amb Jesús.

▶ Lectura de la profecia de Jonàs (Jo 3,1-5.10)

En aquellos días, vino la palabra del Señor sobre Jonás: «Levántate y vete a Nínive, la gran ciudad, y predícale el mensaje que te digo.» Se levantó Jonás y fue a Nínive, como mandó el Señor. Nínive era una gran ciudad, tres días hacían falta para recorrerla. Comenzó Jonás a entrar por la ciudad y caminó durante un día, proclamando: «¡Dentro de cuarenta días Nínive será destruida!» Creyeron en Dios los ninivitas; proclamaron el ayuno y se vistieron de saco, grandes y pequeños. Y vio Dios sus obras, su conversión de la mala vida; se compadeció y se arrepintió Dios de la catástrofe con que había amenazado a Nínive, y no la ejecutó.

▶ Salmo responsorial (24)

R. *Señor, enséñame tus caminos.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador. R.

Recuerda, Señor, que tu ternura / y tu misericordia son eternas; / acuérdate de mí con misericordia, / por tu bondad, Señor. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 7,29-31)

Digo esto, hermanos: que el momento es apremiante. Queda como solución que los

que tienen mujer vivan como si no la tuvieran; los que lloran, como si no lloraran; los que están alegres, como si no lo estuvieran; los que compran, como si no poseyeran; los que negocian en el mundo, como si no disfrutaran de él: porque la representación de este mundo se termina.

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 1,14-20)

Cuando arrestaron a Juan, Jesús se marchó a Galilea a proclamar el Evangelio de Dios. Decía: «Se ha cumplido el plazo, está cerca el Reino de Dios: convertíos y creed en el Evangelio.»

Pasando junto al lago de Galilea, vio a Simón y a su hermano Andrés, que eran pescadores y estaban echando el copo en el lago. Jesús les dijo: «Venid conmigo y os haré pescadores de hombres.» Inmediatamente dejaron las redes y lo siguieron.

Un poco más adelante vio a Santiago, hijo de Zebedeo, y a su hermano Juan, que estaban en la barca repasando las redes. Los llamó, dejaron a su padre Zebedeo en la barca con los jornaleros y se marcharon con él.

Jesús crida els fills de Zebedeu. Pintura de M. Basaiti (any 1515), Museu de Belles Arts de Viena

COMENTARI

Ha arribat l'hora

Quasi tots els diumenges de l'any llegirem l'evangeli de Marc, que és l'evangeli més antic que ens ha arribat de la tradició sobre Jesús. Diumenge passat, veiem que Déu se'ns manifesta i ens crida a cadascú pel nostre nom. És el temps de qui *no té temps* i no podem perdre'l. Avui se'ns proposa el contingut d'aquesta crida: «Ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova». La crida de Déu va dirigida a tothom i és una invitació a la conversió i a la fe. No deixem perdre l'oportunitat present. L'afirmació de Jesús que ja ha arribat l'hora pressuposa un projecte de Déu que es realitza en el temps: un temps d'espera i un temps de realitza-

ció. Amb l'encarnació del Fill de Déu s'ha realitzat el projecte del Pare anunciat pels profetes de l'Antic Testament: el Regne de Déu és a prop i comença a influir en la vida de l'home. El projecte que Déu té en la història és el Regne de Déu que pretén restablir la sobirania de Déu i, per tant, una nova relació entre Déu i l'home. Això vol dir que l'home no pot viure com abans, segons l'escala de pseudovalors que ha privilegiat. Hem de canviar de *xip* i dirigir la nostra vida cap els valors de l'Evangelio de Jesús que és la Bona Nova, l'anunci joiós de la salvació a la humanitat.

La invitació a «convertir-nos» i a «creure en la Bona Nova» no són dues realitats separades: no hi ha fe sense vida moral i no hi ha moral cristiana que no estigui fonamentada en la fe.

Creure vol dir abraçar tot sencer el missatge que ens ha portat Crist i assumir-lo com a programa propi de pensar, d'estimar, d'actuar. Jesús ha enviat els seus deixebles pertot arreu, fins a la fi del món. La conversió comença dins el cor. L'oïda escolta la paraula, però el cor escolta la veu. Escoltem la veu del Senyor; que no passi de llarg perquè jo no li he parat atenció. Participant en l'eucaristia, el do que hi rebem ens aprofita per a esdevenir millors cristians i testimonis de Crist. Així podem contagiar la joia de l'Evangelio: no seguim una doctrina sinó que seguim Jesús que ens envia a ser portadors de la Bona Nova. Ell és el contingut de l'Evangelio.

Ignasi Ricart
claretia

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea d'Evangelització

SAFOR

El Servei d'Assistència, Formació i Orientació Religiosa és un servei de la UdL que dona informació, assistència i orientació sobre qüestions religioses als membres de la comunitat universitària.

El SAFOR possibilita als universitaris relacionar-se entre ells, compartir vivències i realitzar activitats, a més de donar un testimoni de fe en el marc de la Universitat.

El SAFOR el forma la comunitat cristiana vinculada a la Universitat de Lleida: estudiants, PAS, i professors, que, des d'una inquietud espiritual i d'un compromís, creuen que és possible un món més just. Tanmateix, amb el SAFOR hi col·labora molt estretament la Delegació de Joventut de Lleida (DPJ Lleida), així com altres entitats i persones que desinteressadament presten el seu servei.

El SAFOR compta amb un espai d'informació i acollida. Organitza periòdicament trobades, en les que es tracten els temes i inquietuds dels universitaris. Del SAFOR sorgeixen grups de revisió de vida, així com col·laboracions amb diferents grups juvenils i voluntariats de la ciutat.

La formació es realitza a través dels cursos de l'IREL, que poden ser convalidats per crèdits de lliure elecció, així com a través de conferències relacionades amb el fet religiós. A més, també ofereix la possibilitat de participar en recessos espirituals, xerrades sobre la fe, jornades, etc.

El SAFOR compta amb el servei d'una becària que té la funció d'animar i coordinar el servei (Despatx 0.09 de l'edifici del Rectorat).

«Sembradors d'estrelles» a Cappont

Un bon grup de nens i nenes de la Unitat Parroquial de Cappont, formada per l'ermita de Grenyana i les esglésies de la Sagrada Família i Sta. Teresa Jornet, es troben, acompanyats de les seves catequistes, cada setmana, per conèixer una miqueta més a Jesús.

En la darrera sessió abans de Nadal, van incloure la celebració de «Sembradors d'estrelles». En ella, van reconèixer algunes de les actituds que Jesús va ensenyar amb la seva vida: conèixer i anar cap a l'altre, amb alegria i des de la gratuïtat. Aquests infants s'han compromès, en nom dels missioners, a escampar la seva alegria allà on estiguin, en especial durant les festes nadalenques.

El Cicle de Nadal a la parròquia de Sant Martí

La sala d'actes de la parròquia de Sant Martí de Lleida va acollir, els dies 11 i 12 de desembre, el tradicional Cicle de Nadal «Josefina Barreu», que porta el nom de la seva fundadora i ànima, traspassada fa deu anys.

Aquest Cicle de Nadal se celebra des de fa més de vint anys, amb el seu propòsit d'ajudar a preparar cristianament les festes i, a la vegada, recollir diners per a fins solidaris.

Benedicció dels «Jesusets»

En el tercer diumenge d'Advent, amb una església plena de gom a gom, on els infants han tingut un especial protagonisme, ha tingut lloc, a l'església de Sant Martí de Lleida, la tradicional benedicció dels «Jesusets». Enguany l'ha donat, després de la missa, el nostre bisbe Joan Piris. La celebració ha estat organitzada conjuntament per la parròquia de Sant Martí i l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes.

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

Dies feiners de 10 a 14 h i de 16 a 19 h
Dissabtes de 10 a 14 h
Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

- **Diumenge, 25 de gener:**
—12 h, confirmacions a la parròquia de la Mercè d'Almacelles.
- **Dilluns, 26 de gener:**
—Trobada de delegats de MCS a Madrid (dies 26, 27 i 28).
—Exercicis per a preveres (del 26 al 30).
- **Dimarts, 27 de gener:**
—Reunió de la Conferència Episcopal Tarraco-nense (dies 27 i 28).
- **Divendres, 30 de gener:**
—18 h, confirmacions a la parròquia de Santa Teresina.
- **Dissabte, 31 de gener:**
—18.30 h, Eucaristia a la parròquia de Sant Agustí (Bordeta).
- **Diumenge, 1 de febrer:**
—11.30 h, confirmacions a la parròquia de Raimat.

Comiat a les Missioneres Auxiliars de l'Església

Les Missioneres Auxiliars de l'Església són una associació privada de fidels, dones que donen la seva vida al servei dels altres. Allà on han passat, sigui a la comunitat de Bolívia, sigui a la de Barcelona o sigui a la de Lleida, han deixat una petjada que ningú pot esborrar. En acabar aquest any 2014, les tres missioneres que viuen a la comunitat de Canonge Brugulat han decidit tancar la casa on han viscut els darrers quaranta anys i iniciar una nova etapa. Continuaran al servei dels altres, però des d'un lloc diferent. El dia de Nostra Senyora de l'Esperança van viure la darrera celebració de l'Eucaristia a la seva capella, donant les gràcies per tanta vida compartida.

AYUDANDO A VIVIR

¿Es que Cristo está dividido?

La fe cristiana es un tesoro que debemos agradecer, pero la vivimos envueltos en dificultades ambientales y también en debilidades personales que, a veces, nos hacen dudar de la capacidad de construir comunión evangélica. Por ello, hay que aumentar nuestra exigencia personal siguiendo la recomendación del apóstol Pablo: «no haya divisiones entre vosotros; unos afirman: "Yo soy de Pablo"; otros: "Pues yo, de Apolo"; otros: "Yo de Cefas"; otros: "Yo de Cristo". ¿Es que Cristo está dividido?» (1Cor 1,13).

Por otra parte, hay que aceptar que en nuestra vida hay un componente esencial de proceso. Jesús envía a los doce y dice: «Id y proclamad que el Reino del Cielo está cerca» (Mt 10,6-7), evocando una cosecha que aún está por llegar (Mc 4,8). Allí donde se hace el bien y se vive la fraternidad humana está el Reino, pero sin olvidar que es objeto de Esperanza. Mientras tanto, procuremos que el evangelio no sea un barniz decorativo sino que transforme, desde dentro, nuestras maneras de pensar, de sentir, de actuar, de reaccionar, de comportarnos... y de promover la

unidad. Nuestra condición de «cristianos» nos pide desarrollar sentimientos y actitudes de filiación y de fraternidad: así iremos descubriendo que unidad no se opone a diversidad sino a separación y que la división no es nunca fuente de vida.

Llegados a este punto, tenemos que querer también promover acciones en favor de la unidad, siempre precedidas y acompañadas por la oración ecuménica, que no se reduce a una semana o un día especial. Hay que pedir cada día al Señor que conceda a su Iglesia la paz y la unidad. La unidad forma parte del ser de la Iglesia y del quehacer del cristiano. Es un don de Dios pero también es tarea nuestra de cada día, para mantenernos en fidelidad a Dios y en comunión con todos los hermanos.

El papa Francisco nos acaba de decir en Turquía, en presencia del líder espiritual del Patriarcado de Constantinopla, Bartolomé I (noviembre de 2014): «en nuestro mundo se levantan con fuerza voces que piden que nuestras iglesias vivan plenamente su condición de discípulos del Señor Jesucristo». Empecemos por asumir toda la realidad de la Iglesia sin

mutuas exclusiones. Hay que evitar vivir como si las diferencias no existieran o hacer las cosas de manera que alguien se imponga sintiéndose superior a los demás.

El Papa insistía en que la plena comunión no significa ni sumisión, ni absorción, sino aceptación de todos los dones que Dios ha dado a cada uno, para manifestar a todo el mundo el gran misterio de la salvación efectuada por Cristo, el Señor, por medio del Espíritu Santo. Y añadía «quiero asegurar a cada uno de ustedes que, para lograr el ansiado objetivo de la plena unidad, la Iglesia Católica no pretende imponer ninguna exigencia, salvo la profesión de fe común, y que estamos dispuestos a buscar juntos a la luz de la enseñanza de la Escritura. La comunión será siempre fruto del amor que llevamos en los corazones gracias al Espíritu Santo que se nos ha dado, amor fraterno que muestra el lazo trascendente que nos une como discípulos del Señor».

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737